

sis, så vi lever op til forpligtelserne til at holde familier samlet.

Kl. 13:40

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:40

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Der bliver spurgt, om jeg mener, vi overholder internationale konventioner, og det kan der svares klart ja på. Altså, den situation, at en mor rejser til et andet land, med den følge, at hun ikke kan få hele børneflokket med, er ikke en situation, jeg vil tage stilling til. Men vi har en lang række regler, som jeg har nævnt, for der kan være tale om forskellige situationer. Det er altså ikke sådan, at man bare uden videre kan få voksne børn familiesammenført her i Danmark, hvis man rejser hertil. Men konventionerne bliver overholdt, og det bliver nøje undersøgt i hver eneste sag.

Kl. 13:41

Formanden:

Tak til fru Meta Fuglsang.

Den næste spørger er hr. Ole Hækkerup, og det er stadig til integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 13:41

Spm. nr. US 111

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg vil lidt tilbage til integrationssporet, for det er jo her for ganske nylig, vi har fået en rapport, som viser, at der er 47.000 nydanske børn og unge, som enten er på kanten af samfundet eller kan risikere at komme det, og jeg tror sådan set, at integrationsministeren og jeg hurtigt kan blive enige om, at det fremstår som en kæmpe udfordring for det danske samfund. Og jeg skal måske for en god ordens skyld sige, at noget af det, som der peges på i rapporten, er, at der for nogle forældre, for nogle, understreger jeg, er tale om ikke at have noget arbejde, ikke at være særlig god til dansk og have en begrænset viden om samfundet, og at der for nogle af børnene selv, ikke for alle, men for nogle af dem, også er tale om dårlige danskundskaber, og endelig at der for nogle arbejdsgivere, og igen, langtfra for alle, men for nogle, er tale om direkte at fravælge nydanske ansøgere.

Det, som jeg gerne vil spørge ministeren om i første række er, hvad der er regeringens eller statens ansvar i den her forbindelse, og helt konkret, om integrationsministeren kunne forestille

sig, at man enten tog initiativ til at lave et viden-center for integration, der en gang om året kunne fortælle, hvordan det så går med at få løst de her problemer, hvad enten de knytter sig til de problemer, der er hos nogle forældre, hos nogle børn eller hos nogle arbejdsgivere, eller at man kunne lave en ordentlig redegørelse til Folketinget, der viste: Hvordan går det så med at nå de her mål, for så vidt angår netop dansk hos forældrene, viden om samfundet og det problem, som vi også ved der er hos nogle børn, nemlig det der med, hvor god man er til dansk, og med hensyn til arbejdsgiverne osv. osv.?

Min politiske pointe er: Kan vi få det samlet op en gang om året, og jeg er sådan set ligeglad med, hvad for en ramme vi lægger det i – eller jeg er ikke ligeglad med det, men det er mindre vigtigt i forhold til den politiske pointe – sådan at vi bliver ved med at forholde os til det her problem, sådan at vi bliver ved med at have fokus på alle de der forskellige ting, vi skal tage fat i, hvis vi skal løse problemet?

Kl. 13:43

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:43

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at det er en kæmpe udfordring, at der stadig væk er en tung ende, og man kan sige, at jo bedre det går for de gode, jo mere synligt bliver det med hensyn til de andre. Det er også et problem, jeg er meget opmærksom på, for helt bortset fra store klasseforskelle, er der noget, der siger mig, at det så specielt er inden for den gruppe, vi kunne kalde nydanskere. Det er meget uheldigt. Jeg er meget glad for, at jeg i den rapport kan se, at det tværministerielle udvalg jo siger, at alle de ting, der er gjort, er den rigtige vej, men der er nogle, der skal samles yderligere op.

Jeg vil sige, at det, som jeg også har sagt til tidligere spillere, er et spørgsmål om hele tiden at holde fokus på: Hvor er de svageste punkter? Og det er jo bl.a., når vi nu taler om den her gruppe, i højere grad at tage fat fra starten.

Der er f.eks. nævnt bedre uddannelse af sundhedsplejersker, og det må jeg sige er en af de ting jeg selv er meget optaget af. Jeg går jo ikke ind for tvang. Men der er jo sket en vældig udvikling i holdningen også hos indvandrere, siden det her startede, om jeg så må sige, og det er lettere for sundhedsplejerskerne at komme ind. Det er dem, der faktisk kommer med den